

- Duaja e qafirëve i përngjan sikur ai që i zgjat duart tek uji për t'i ardhur te goja.

Duaja është një lidhje mes robit dhe Krijuesit, ai i drejtohet me adhurimi të Fuqishmit, kërkon ndihmë nga i Plotfuqishmi. Krijesa e dobët i përgjërrohet Krijuesit të Fortë. Në Atë shpreson për falje, prej Tij kërkon mëshirë dhe ndihmë, dhe Atë e lut për sukses dhe stabilitet.

Imani është boshti shpirtërorë që sillet rreth tij vepra-puna e besimtari, ai i cili është lakuriqësuar nga imani, ka mohuar (kufër) në Krijuesin e tokës dhe qiellit, atëherë kujt i lutet??

Këto kuptime i përshkruan ajeti 14 në suren Rad:

??
??
??

“Vetëm për Atë është lutja e vërtetë! Kurse idhujt, të cilëve jobesimtarët u luten në vend të Allahut, nuk u përgjigjen lutjeve të tyre aspak. Rasti i tyre është si rasti i atij që i zgjat duart tek uji, për t'i ardhur te goja, por ai kursesi nuk i vjen. Lutja e jobesimtarëve është e kotë.”

Ajeti në fjalë konfirmon një të vërtetë të rëndësishme të imanit, se, jeta e njeriut në përgjithësi e besimtarit veçanërisht nuk përqendrohet përveçse në bindjen e një të vërtetën të vetme, duke ju dorëzuar dhe nënshtruar. Kjo e vërtetë thotë: “vërtetë duaja, kërkimi i ndihmës i bëhet vetëm Allahut Fuqplotë, nuk i përket robit besimtarë t'i drejtohet dikujt tjetër pos Tij, sado që ky tjetri

